

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

§. II. Verùm ostenditur ideo turbari homines, quòd harum difficultatum
auctorem & directorem Deum, numquam prae oculis habeant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

modò agra est vxor, modò filius eripitur aut amicus; & semper is, cuius opera mihi maximè erat necessaria, vnicumque quod supererat in orbe solatium. Hinc animi prorsus cadunt, nec ridere quidem libeat; exosa est modo ipsa-met lætitia; ne Deum quidem adire est animus, nec cælestia meditari vlla est voluptas.

Sap. 9.

Corpus enim quod corrumpitur aggrauat animam, & terrena habitatio deprimit sensum multa cogitantem. Quòd si verò his, eas quæ mihi à Dæmonè hoste infestissimo obuoluuntur molestias, anxietates, scrupulos, ariditates mentis, animi remissiones & languores annumerauero, infinitus sanè sim.

6. Miser es, vt video, neque vllam bonæ vitæ partem consequi te posse credis. Non credo, inquis; nimis enim intricatæ sunt res meæ, nimiùm impetor vndique; turbatum est totâ domo; & quidem ita grauter, vt quidquid cælum & terra complectitur, in caput hocce miserum conspirasse videatur.

S. II.

Ostenditur ideò turbari homines quòd difficultatum superuenientium auctorem & directorem Deum, numquam ob oculos habeant.

7. **V**ERùm, vt tantis perturbationibus modum ponam verbis paucis; an non id iam inde à ratiocinationis huius exordiò admonui, & verò etiam demonstraui, non rebus turbari nos sed peruersis quas de rebus habemus opinionibus? neque adeo malorum euentibus commoueri, quàm à nostrâ semper suspicacè, semper timidâ phantasiâ? Enim verò, vti dicebamus, si non ante in nauì quâ ueheris, ad somnum membra libeat componere, quàm donec quieta sint omnia; donec inquam & vndæ sint placidæ, & venti vim ponant & taceant, & nauis ipsa non agitur, & vectores altum teneant silentium, & cum nauclero stertant, nullusque toto aère percipiatur motus: certè aut id requiris quod numquam impetraueris, aut si præfractè impetrare desideras, sanè nauigare non vis, nec cursum promouere. Quæ enim sine motu institui potest nauigatio? At id etiam satis constat, moueri hominem in nauì posse, & tamen animo non com-

Facile exferet qui phantasiâ suam corrigit.

S f

moueri:

moueri : agitari potest corpus mente imperterritâ , & immotâ prorsus. Quò pacto , inquires , id à se quis impetrauerit ? sanè non longè petitâ , nec arte admodum difficili. Illud sit tibi tantummodò præstitutum , neque ventorum impulsus , neque nauis agitationem nocuenti quidpiam afferre posse ; cursum promouere quin imo : eamque esse naucleri classiariorumque peritiam , ut ventos maximâ dexteritate velis captare nouerint , ijsque nauim , portum versùs , summâ industriâ propellere. Hæc profectò sola cogitatio , menti cui libet sanæ prorsus pacandæ sufficit , sic ut sine perturbatione & metu moueatur. Illud enim liquiddò conspicit , motum esse necessarium , ea verò quæ motum faciunt navigationi non officere , sed fauere. Quantò autem magis imperterritò vultu ventorum rabiem , fluctuumque assurgentium motus aspiceret , si etiam illud certò constaret , ventos omnes vndarumque agitationes in manu naucleri esse , nullumque in mari motum existere , quem non is ipse non prouiderit modò , sed navigationi suæ quam instituit , magnò consiliò præstituerit atque præfixerit , mutaturus illico omnia , si rationibus suis viderit offectura.

Deumque esse agnoscat qui hac ut fierent , dixit omnia.

Iam verò , quàm istud est admirandum planè , scire nos , imò & clarâ voce confiteri , nihil planè in totâ mundi machinâ & rerum serie obtingere , quod non à sapientissimo Numine decernatur , peccatum solum si excipias ; quod tamen etiam summâ dexteritate in bonos vsus & gloriam suæ artis nouit inslectere ; hoc inquam , in alijs omnibus fateri nos clarè , & tamen in ijs quæ præter mentem nobis eueniunt , non agnoscere ? Dei exactissimam Prouidentiam in omnibus planè rebus adoramus , in ijs verò tantum quæ appetitui nostro videntur contraria , eam non perspiciamus , imò & taciti negamus. In nobis itaque solum hæsitauit , aut etiam errauit Deus. Quæ demum est ista peruicacia , quis stupor , quæ mentis cæcitas , aut potiùs peruersitas.

Quia tristis te hac hora volebat Deus , idcirco hæc iam mala tibi permittit.

Quid enim perturbor ego , quæcumque demum res meas agitent aut impetant auræ quantumcumque aduersæ ; si illud penitus mihi persuasero , Deum esse qui clauum teneat , cum esse cuius nutu ferantur aduersitatum venti , cum esse qui rabiem eorum temperet , moderetur , inslectat prout vult , & pro ut vsibus meis conuenire penitus perspexerit ? An non illa ei mens est , ad felicissimum æternitatis portum me vehere ? sine dubio , hæc ei est.

1771

est. An non id etiam ei liquet, quis ventus, placidusne an vehemens, amœnus & blaudus, an vero tristis & rigidus, navigationi instituendæ maximè deseruiat? nouit enim uerò. Quin imò, deliberato planè consilio, res omnes instrumentaque ita disposuit, vt hæc, quam tu tam incommodam clamas, nauigatio tibi obtingeret. Iam inde ab ipsâ æternitate res omnes ita digessit, vt coniugi moribus aspero, genio feroci nuberes; in amœnam vero vxorem tu vt duceres, quod ita è re tuâ esse iudicarit, domesticis difficultatibus implicari te. diuitias tibi exitio fore cum vidisset, eripiendas illico proclamauit; vtque eriperet, casus vârios, naufragia, contrahentium falsimonia, villarum deprædationes & incendia, lites inopinatas, amicorum dissidia, invidentium atrociones, cæteraque quibus illachrymaris, permisit, imò immisit Deus salutis portum vt teneas, à quo placidiores venti, nimium quantum, cursum tuum deslexissent. Quid igitur te perturbas? quid ægrè fers illos modo flare ventos, sine quibus male nauigandum erat tibi? Sint sane tristes, sint asperi, sint vehementes. Certè aduersi non sunt, imò felices, imò prosperi, si rectè nauigationis tuæ finem, Deique eò cursum dirigentis artem percipis.

30. Video iam de fortunâ tuâ quam asperam, quam difficilem appellas, peruersam & malam opinionem habere te, idcirco hanc dicis, imò & sentis difficilem, quia difficilem tibi male sentiendo, opinione tuâ facis. Certè nulla maior est in orbe difficultas, quam ea quam sibi effingit & imponit, hominis in immensum sua mala augens, adeoque fallax fallensque phantasia, neque hanc vniquam corriges, si euentus quos tibi reris aduersos, extra Dei eos dirigentis Prouidentiam voluntatemque conspexeris. eos ibi intuere, & totus illico abstergetur animo timor, & menti dolor. Sic igitur statue, cum quid præter expectationem triste se rebus tuis ingerit, id ita prorsus contingere debuisse. Certò inquam tibi persuade, hodie & quidem hæc horâ, subtristem & melancholicam animæ constitutionem tibi conuenire; gaudebisque illico hanc de quâ modò quereris, dolendi materiam, siue aduersâ fortunâ siue etiam maleuolorum impudentiâ, tibi obtigisse. Calumniâ famam tuam impetit nescio quis effrons; alius fortunæ bonisque per summum nefas insidiatur; alius dignitatem vellicat & arrodit: sentis id tu, & quidem grauissi-

*Si semper
hunc Dei
sine intue-
ris, facile
aduersa
cuncta pa-
tieris.*

mè: sentias sanè, sed vt ne perturberis cùm turbaris, confestim id cogita, spiritus quibus fortasse turgebas nimium, comprimi debuisse, ne in immensum excrescerent: & tunc facillè patieris instrumenta, quibus depellendus erat, in malum longè maximum abiturus animi tumor: illudque cum Dauide lætus dices. *Bonum mihi Domine quia humiliasti me.* Facillè patitur ventorum rabiem, eos qui nouit ex arte excipere.

Psal. 118.

Imo et vo-
les enire.

Operæ pretium erit, Ethnicum licet Senecam, de hâc re disserentem audire. *Quid est precipuum,* inquit? *posse leto animo mala tolerare.* dictum bene: at quâ arte id exegero? *Quidquid,* inquit, *acciderit sic feras, quasi si voluisses tibi accidere.* certum enim id est, desiderio cupientis cum satisfit, illico mentem acquiescere; siquidem *Desiderium* motus est animæ ad rem sibi præstitutam properantis; cuius consecutio nihil est aliud quam animæ sic motæ quies. Quòd si ergo id desideras tibi euenire quod euitare non potes, quid porrò turbaris vota tua completa quod sint? At nolo, inquires, tam molesta accidere. Stultè non vis inquit Seneca, *debuisses enim velle, si scisses omnia ex decreto Dei fieri:* iam verò id scis & fateris tute ipse, Dei tua fata decernentis induftriâ tempestatem hanc exortam; neque aliud spectare quàm bonum tuum, neque vltra præfixas à Deo metas aduersitatem posse excrescere; quid igitur angeris, quid turbaris? quin quieto pacatoque vultu circumuolitantes ventos vnda squè circumstrepentes, è naui securus spectas? quid impallefcis vbi tuta & prospera sunt omnia? Eia mentem animosque erige, & vt præclare monet, D. Augustinus, *Constanter Deo credes, eique te totum committe quantum potes: & noli esse velle quasi proprius, & in tuâ potestate; sed eius clementissimi & utilissimi Domini te seruum profiteri, ita enim te ad se subleuare non desinet, neque tibi euenire permittet, nisi quod tibi proficit, etiamsi nescias.* digna Augustino sententia, digna viro mens.

II.
Sen. l. 2.
Nat. qu.
in præf.
in fine.

D. Aug. in
Soliloq.